

Beste Vrienden

In deze nieuwsbrief praten we u bij over de gang van zaken in Kirinda. Zoals we al gemeld hebben in de vorige brief denken we na over de strategie van de stichting en de verhouding tussen het bestuur in Nederland en het team in Rwanda. Verder deze keer een mooi reisverslag van de familie Boor die ruim 50 jaar later terugkeert naar Rwanda. Daarnaast stelt een student zich voor en zal het WK wielrennen in 2025 in Kigali plaatsvinden. Uiteraard waren wij aanwezig op de bijeenkomst in Amsterdam ter nagedachtenis aan de genocide, nu 30 jaar geleden. Veel leesplezier en als er vragen of opmerkingen zijn dan horen we dat graag van u!

Strategie

In één van de vorige nieuwsbrieven schreven we dat het tijd was om het doel en de strategie van de stichting een keer tegen het licht te houden. In dat kader hebben we een bijeenkomst georganiseerd met een aantal voormalige bestuursleden. We hadden een mooie gedachtenwisseling waarbij vele ideeën en te onderzoeken opties op tafel kwamen. Rode draad was wat ons betreft dat we terug moeten naar de basis en van daaruit moeten werken aan een meer zelfstandige besturing van de activiteiten in Kirinda. Afgelopen decennia zijn activiteiten toegevoegd die meer en minder succesvol zijn geweest. Dat maakte het vaak noodzakelijk om vanuit Nederland dicht op de operatie in Rwanda te acteren. De grote afstand en verschillen in cultuur maken dat lastig en zorgden soms voor frustratie. Daarom gaan we de komende jaren inzetten op een grotere zelfstandigheid van het team in Rwanda met als doel dat we vanuit Nederland een meer faciliterende rol innemen op basis van een jaarplan dat in Kirinda wordt opgesteld.

Familie Boor terug naar Rwanda

Afgelopen zomer zijn wij met de familie weer terug gegaan naar Rwanda. Onze ouders, Jaap en Jacomien Boor, hebben van 1971 tot 1979 in Kirinda gewerkt. In die periode zijn wij er alle drie geboren. In 2001 zijn we de eerste keer terug geweest; toen samen met onze ouders en onze partners. Maar nu, zomer 2023, met onze vader, partners en kinderen. 14 personen in totaal. Het is een bijzondere reis geweest, waar we allemaal met veel liefde en warmte aan terug denken.

We zijn onze reis begonnen in Kigali. Daar zijn we drie dagen gebleven om het genocidemuseum te bezoeken en om verschillende marktjes langs te gaan. Wat is de stad veranderd sinds vroeger/ 2001 en wat een uitdaging om door deze stad met de auto te rijden! De derde dag zijn we naar Kirinda gereden.

Een prachtige route door de binnenlanden van Rwanda; de rode zandwegen, bananenbomen, hutjes, geur, geluiden... het voelde zo vertrouwd. Onderweg hebben we een bezoek gebracht aan het oude paleis van de koning in Nyanza. Dat was zeker een bezoek waard. Naarmate we dichterbij Kirinda waren, steeg de spanning; zouden we het nog herkennen? Hoe ziet het ziekenhuis eruit? En 'ons' huis, waar we vroeger gewoond hebben? We kwamen in de schemering aan. En het voelde als thuiskomen.

Nieuwsbrief

We zijn een kleine week in Kirinda gebleven. Daar hebben we gewandeld door de omgeving, we hebben mensen bezocht die papa nog van vroeger kende, hebben het ziekenhuis bezocht en hebben gezien wat er voor mooie dingen gedaan en opgezet zijn door de Stichting.

Een gedeelte van ons sliep in het huis van Elone en een gedeelte sliep in 'ons' oude huis. Het voelde zo vertrouwd om 's morgens wakker te worden van de geluiden en in de tuin een kopje thee te drinken. En voor onze kinderen, die nu voor het eerst zagen waar wij vroeger gewoond hebben, was het op deze plek rondlopen een prachtige ervaring. Na een kleine week zijn we vertrokken richting Nyungwe. Daar hebben we een tocht door het oerwoud gelopen onder begeleiding van een gids. Onze reis ging verder langs het Kivu meer. Wat is dat toch prachtig! De overnachtingsplek vlak bij Kibuye lag naast het meer. Onze avondmaaltijd met uitzicht op het meer, waar bootjes voorbij kwamen, zonsondergang... heel idyllisch.

Het laatste deel van de reis was de beklimming van de Karisimbi. Omdat niet al onze kinderen al 16 jaar zijn, bleef een van de mannen achter in een fijn hotel met zwembad (geen straf; de kinderen houden erg van zwemmen!). De rest van de groep is naar Musanze (Ruhengeri) gereden en zijn de volgende ochtend vroeg richting de voet van de Karisimbi gegaan. Papa bleef achter in Ruhengeri; hij had de berg vroeger al een aantal keer beklommen en had ons al verteld dat de klim en de vegetatie erg bijzonder is op deze vulkaan. En daar is geen woord van gelogen! We hebben het allemaal erg mooi gevonden. We hebben een nacht daar geslapen en moesten 's morgens heel vroeg op om rond zonsopgang bovenop de top te staan. En vervolgens zijn we weer helemaal naar beneden gelopen. Machtige ervaring, om nooit meer te vergeten. Af en toe brak de bewolking open en konden we het landschap om de vulkaan heen zien. Aan het einde van de dag waren we als groep weer compleet sliepen we met z'n allen in een fijn hotelletje in Musanze.

Toen onze laatste dag in Rwanda; na een ontbijt hadden we een autorit voor de boeg van Musanze naar Kigali. Wat een mooie route is dat! Je ziet het landschap langzaam veranderen. Die nacht hebben we nog in Kigali geslapen om de volgende ochtend vroeg naar het vliegveld te gaan.

Heel gelukkig, boordevol mooie, nieuwe herinneringen, met verdriet om het land weer te verlaten, zijn we in het vliegtuig gestapt. Wat een fantastische reis!! Onze reis was nooit zo mooi geweest zonder de hulp van David en Colette, Leandre, Augustin, Fidele en Felicia. Voor een groot aantal van ons is dit zeker niet de laatste keer dat ze in Rwanda zijn geweest. Het land zit in ons hart, het is een deel van ons geworden...

Abel, Margriet en Klarke Boor

Land van duizend heuvels

lake Kivu

Bijeenkomst met oud-studenten

Afgelopen periode is er al twee keer een bijeenkomst georganiseerd door en voor oud-studenten die iets terug willen doen voor de stichting en de mensen in Kirinda. Uit hun midden hebben ze een bestuur en adviesraad gekozen. Zij zouden een belangrijke rol kunnen vervullen in ons voornemen om Kirinda meer zelfstandig te laten opereren. Soms komen plannen uit verschillende perspectieven mooi samen. Laten we hopen dat dit hier ook zo is. We gaan in overleg om te mogelijkheden te onderzoeken.

Herdenking 30 jaar na de genocide

Minister Dilan Yesilgöz-Zegerius spreekt bij Kwibuka 30 herdenking in Amsterdam

Op 7 april 2024 was het in Rwanda dertig jaar geleden dat de genocide tegen de Tutsi's plaatsvond. 'Kwibuka', wat gedenken betekent, is een jaarlijkse periode van plechtige reflectie waarin we samenkomen om de slachtoffers te eren, ons te verenigen in ons collectieve verdriet en onze inzet te hernieuwen om te blijven bouwen aan een betere toekomst voor alle Rwandezen. Het begon 's ochtends op de Genocide Memorial-site in het Beatrixpark in Amsterdam. De herdenkingsplaats is een plek voor overlevenden en de grotere Rwandese gemeenschap in Nederland om hun dierbaren te herdenken en hulde te brengen

aan de ruim een miljoen slachtoffers van de genocide van 1994 tegen de Tutsi's in Rwanda. Ambassadeur Olivier JP Nduhungirehe, samen met vertegenwoordigers van het Nederlandse Ministerie van Justitie en Veiligheid, IBUKA-Nederland, de Rwanda Gemeenschap in Nederland, het Amsterdam Zuid District, het Diplomatieke Korps, het International Residual Mechanism for Criminal Tribunals, het Permanente Hof van Arbitrage en het Gemeenschappelijk Fonds voor Grondstoffen legden kransen, gevolgd door een minuut stilte ter nagedachtenis aan de gevallen.

Alle gasten sloten zich aan bij ambassadeur Nduhungirehe tijdens de Walk to Remember door het Beatrixpark. Na de Wandeling vond de officiële herdenkingsceremonie plaats in de RAI.

De herdenking werd bijgewoond door ruim 250 gasten, waaronder eregast Z.E. Minister Dilan Yeşilgöz-Zegerius (Ministerie van Justitie en Veiligheid van het Koninkrijk der Nederlanden), de diplomatieke gemeenschap, in Nederland wonende Rwandezen, vrienden van Rwanda en vele anderen.

De officiële herdenkingsceremonie begon met het aansteken van de kaarsen, die de altijd schijnende lichten van de slachtoffers vertegenwoordigden, en werd gevolgd door een toespraak van mevrouw Christine Safari, voorzitter van IBUKA (overlevendenvereniging in Nederland), een getuigenis van Virginie Ingabire en een toespraak van Hester van Buren, loco-burgemeester van de gemeente Amsterdam. Ook het bestuur van onze stichting was vertegenwoordigd.

Nalatenschap

Enige tijd geleden bereikte ons het verdrietige bericht dat een trouwe donateur van onze stichting was overleden. Een notaris zocht daarna contact met ons omdat de stichting Vrienden van Rwanda in het testament als één van de erfgenamen zijn genoemd. Intussen hebben we een voorschot van € 60.000,- mogen ontvangen. Naar verwachting volgt bij definitieve afrekening nog een bedrag van ca. € 25.000,-. We voegen dit geld voorlopig toe aan onze reserves en denken na over verdere besteding van deze middelen. Het hoeft geen betoog dat we hier zeer zorgvuldig mee om willen gaan en zullen besteden in de geest van de wensen van de erflater.

Studentenverhalen

Sylvain SINGURANAYO

Wij ondersteunen momenteel ruim 30 voortgezet onderwijs leerlingen en ca. 10 universitaire studenten. Hier stelt één van de studenten zich voor:

My name is Sylvain SINGURANAYO, I was born in 1990, I was the second child out of six, I cried and was blessed by my mother only because my father did not live with my mother who had abandoned us, which made my mother unable to provide me with what I needed because other brothers studied with them.

I thank my friends of Rwanda for helping me from 2010 to 2019 to be able to study from secondary school in Mathematics Chemistry and Biology (MCB), and they continue to help me finish studying for a Bachelor in Biology (Botany and Conservation) in 2019. now I have a job as a teacher.

I married a woman in 2021, I am blessed to live with a two-year-old daughter and a wife and have a place to live, I help my brothers because my mother passed away, now I am continuing to study and I am looking for a Masters in Biodiversity conservation and Natural Resources Managements at the University of Rwanda and I want to study and reach the rank of Doctor. God will continue to bless them

Elone remembrance day

Het wordt inmiddels een traditie. Op 26 januari was er een voetbaltoernooi in het kader van de Elone remembrance-day. Verschillende ploegen streden om de wisselbeker in een gemoedelijke en sportieve sfeer. Er waren ook mooie woorden ter herinnering aan Elone, de oprichtster van onze stichting die in mei 2021 overleed. We voelen ons bevoorrecht dat we haar goede werk voort mogen zetten.

Nice to know

WK wielrennen in 2025 in Kigali

In september 2025 vindt het WK Wielrennen voor de eerste keer in Afrika plaats! Van 21 tot 28 september strijdt het peloton in en rond de Rwandese hoofdstad Kigali om de begeerde regenboogtrui. De voorzitter van de Rwanda Cycling Federation (FERWACY) noemde het alvast een historisch moment en de eerste van vele internationale wielervedstrijden in Rwanda. Het parcours belooft alvast pittig te worden, met verschillende kasseihellingen en heel wat hoogtemeters.

